

Een merkwaardig misverstand

Woorden en uitdrukkingen kunnen soms meer dan één betekenis hebben. Ook komt het voor dat een woord van lieverlee een heel andere lading krijgt dan oorspronkelijk is bedoeld. Kom je een woord weer tegen als naam voor iets heel anders.

In onze biljartwoordenschat kennen we natuurlijk het woord doorduwen. Of in de volksmond 'doordouwen'. We bedoelen er een biljardé mee. Zo'n stoot waarbij de pomerans nog in contact is met de bal op het moment dat de speelbal een andere bal of een band raakt.

Ook kennen we de term 'duwend stoten'. Het tegenovergestelde van 'trekkend stoten'. Wie een beetje theoretisch onderlegt is, weet natuurlijk dat de termen 'duwend' en 'trekkend' stoten niet slaan op het naar

voren of naar achteren laten bewegen van de speelbal. Trekkend stoten is een wat kortere en iets fellere afstoottechniek. Duwend stoten is een iets tragere stoottechniek, waarbij de keu iets minder abrupt tot stilstand komt.

Onlangs kwam mij een merkwaardige opvatting omtrent duwen ter ore. Een speler is aan een serie bezig. Op een gegeven moment stoot hij de bal lichtjes duwend. Het doel daarvan is meestal om de snelheid van bal één wat minder over te laten gaan op bal twee. Uitstekende en heel veel toegepaste techniek, niks mis mee. Daar blijkt de arbiter echter anders over te denken. Ondanks dat de afstand tussen speelbal en bal twee pakweg een centimeter of vijf is, klinkt het ferm: noteren..... Op de vraag van de verbouwereerde speler, waarom hij wordt afgeteld, is het antwoord: u mag niet duwen. Ook na afloop blijkt de arbiter niet tot andere gedachten te brengen. Het is mij niet bekend in hoeverre de arbiter opgeleid is in de kunst van het arbitrerende. Ik hoop eigenlijk dat het geen officiële arbiter is geweest. Van een goedwillend clublid dat behulpzaam is om bij een wedstrijd te helpen en daar zelfs toe bereid is als het wedstrijden betreft die eigenlijk boven z'n eigen spelniveau

gaan, kan ik zoiets nog wel accepteren. Want we weten allemaal maar al te goed dat de bereidheid om wat voor anderen te doen, minder en minder wordt. We moeten die mensen, die nog wel willen opstaan, koesteren. En als we dingen tegenkomen waar wij wat meer van weten, proberen om wat kennis over te dragen. Daar profiteren wij dan uiteindelijk ook weer van.

Om terug te komen op dat duwen, de arbiter was hier natuurlijk abus. Heeft de termen duwen en doorduwen door elkaar gehaald. Heeft doorduwen en duwen vereenzelvigd. Doorduwen is, ik zei het al, het met de pomerans nog in contact zijn met de bal op het moment dat de bal een andere bal of een band raakt. Dat moet de arbiter duidelijk zien. Als speelbal en bal twee een centimeter of vijf van elkaar liggen, is heel goed te zien of er ongeoorloofd contact is. Ook zou het kunnen zijn dat de speelbal meer dan een keer geraakt wordt. Dan is het in feite touché. Maar simpelweg aftellen omdat iemand duwend stoot, is niet goed.

Piet Verhaar,
pietvangerte@hotmail.com